

по-хубаво. Ето че дошъл седемнадесетият му рожден ден. Лекарят вече се държал към момичето като истински баща, бил много щастлив и искал да направи голямо празненство в негова чест. На седем я намерил, а девойката вече била на седемнадесет години.

Лекарят отишъл при красивата девойка и споделил намерението си с нея. Искал да я обсипе с подаръци, но тя казала:

– Аз се страхувам от хората. Не бих могла да участвам в такова голямо празненство. А и имам заръка, оставена от родната ми майка – да намеря баща си. От нея знам, че той е много богат и добър човек. Къде са ми дрехите, с които ти ме намери? Нареди веднага да ми ги донесат. В тях има писмо от майка ми за баща ми. Там са адреса и неговото име.

– Не се тревожи, момичето ми! – отговорил ѝ той. – Дрехите ти са горе на тавана и сега ще ти ги донесат. Но нека първо отпразнуваме рожденияти ден, пък после ще ходиш да търсиш баща си. А и аз ще бъда много нещастен. Вече свикнах с теб като със свое дете. Имах жена, която обожавах, но тя замина и любовта си от нея прехвърлих към теб. Не ме изоставяй! Аз много те обичам! Остани да живееш с мен!

– Няма да те изоставя! – възкликала благодарната девойка. – Искам само да изпълня обещанието, което дадох на майка ми. Трябва да намеря баща си. Аз пак ще идвам да те виждам.

Принцът лично отишъл да вземе дрехите на момичето. Искал пръв да узнае кой е баща ѝ. Намерил писмото и тъкмо се зачел, дошла и тя. Той започнал да чете на глас. Жена му разказвала в писмото как веднага след неговото заминаване родителите му я изгонили, как била бременна, как я били изгонили втори път, как се родило детето – всичко, от игла до конец. Докато четял, поглеждал момичето в очите и двамата разбирали, че са баща и дъщеря и че са имали нещастието да бъдат разделени от царя и царицата. През цялото време принцът плакал и като приключи, целият облян в сълзи, рекъл:

– Тази вечер наистина ще бъде голям празник! Искам всички да разберат, че те намерих. Ще поканя всички мои роднини.

Облякъл момичето в най-красивите дрехи и наредил да подготвят най-пищното тържество, което някога е ставало в неговия дом. Разпратил покани на всички и специално на царя и царицата. На момичето казал да си стои в стаята, докато не изпрати да я повикат.

Когато всички гости се събрали, той казал: